

11 OCAK DÜNYA AFFETME GÜNÜ

–Bir Sünnet’in İhyâsı–

Hazırlayan
Asım Sarıkaya

SAMER-ENDÜLÜS

Kitap Adı:	11 Ocak Dünya Affetme Günü
Hazırlayan:	Asım SARIKAYA
Dizgi&Mizanpaj:	Endölüs - Duran

ENDÖLÜS YAYINLARI

Adres: İstoç 17. yol Sokak 16. Ada No: 97/99
Bağcılar/İstanbul

İletişim: +90 212 659 30 03
+90 533 427 94 98
+90 506 101 88 34

E-Posta: endulusyayinlari@gmail.com
savastali.st@gmail.com

2018 İSTANBUL

Bu kitap Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Siyer-i Nebi Araştırmaları Uygulama ve Araştırma Merkezi ile Endölüs Yayınlarının Kültür Hizmetidir. Parayla satılmaz.

İÇİNDEKİLER

Takdim	5
Giriş: Affetmek	7
Affetmenin Dinî Boyutu	8
Affetmenin Psiko-Sosyal Boyutu.....	12
Hz. Peygamberin Hayatından Affetmekle İlgili Kesitler	13
Mekke'nin Fethi: 11 Ocak 630	15
Prof. Dr. Şaban Öz ile 11 Ocak Dünya Affetme Günü Üzerine	17
Faaliyetler	21
Affetme Hikâyeleri	31
Basında 11 Ocak.....	34
Kaynakça.....	36

TAKDİM

Modern dünyada insanlığın yaşamış olduğu hızlı değişim; tatminsizlik, duyarsızlaşma gibi pek çok sorunu da beraberinde getirdi. İnsanlar bu problemleri aşmak ve hayatlarını daha yaşanılabilir kılmak için çeşitli değerler, erdemler üretmeye çalıştı. Bunu kimi zaman kendi toplumlarının kimi zaman da farklı kültürlerin ortaya koyduğu değerler ve erdemler üzerinden yaparak bir yaşam tarzı sundu ve böylece evrensel değerlerin oluşması adına adımlar attılar.

İşte Sevgililer günü, Anneler Günü, Babalar Günü, Öğretmenler Günü, Kadınlar Günü, Sağlık Günü, Efsane Cuma, Çevre Günü vb. özel günler böylece ortaya çıkmış ve her yıl bütün dünyada kutlanmaktadır. Her ne kadar belli bir kültürün ürünü olsa da etki alanı hızla genişleyen bu özel günler, aynı zamanda hayat buldukları toplumun, kültürün hatta dinin tanıtılmasını sağlamaktadır. Özel günler, insanlar tarafından benimsenmekte, sorgusuz kabullenilmektedir. Anneler gününü ele aldığımızda evrensel bir değer olarak sunulmasının arka planında Amerika'daki bir kilise olduğunu görüyoruz. Kilise tarafından kutlanmaya başlayan Anneler günü yüzyıl gibi kısa bir sürede bütün dünyaya yayılmış ve üretmiş olduğu bu değer, mensubu olduğu dinin tanınmasına, etki alanının genişlemesine diğer bir deyişle misyonerlik faaliyetlerine katkı sağlamıştır. Çünkü bu durum kilisenin merak edilerek araştırılmasına, böylece yüz binlerce kilometre uzaktaki insanlar tarafından duyulmasına aracı olmuştur.

Müslümanların sunabilecekleri değer ve erdemler, hâlihazırdakilerden kat be kat fazladır. Çünkü Hz. Peygamber'in sahip olduğu, getirdiği değerler modern dünyanın pek çok sorununa çözüm üretecek niteliktedir. Fakat bunların tüm dünyaya tanıtılması büyük bir problem olarak önümüzde durmaktadır. Aslında Mevlid-i Nebî, Siret Haftası gibi çeşitli faaliyetlerle Hz. Peygamber'in öğretileri anlatılmasına rağmen bunların etki alanı sadece Müslümanlarla sınırlı kaldığını söyleyebiliriz.

Kanaatimizce, tüm insanlara gönderilmiş olan Hz. Peygamber'i tanıtmak, sahip olduğu ve getirdiği ahlâkı herkese anlatmak amacıyla çeşitli etkinlikler düzenlenmelidir.

İşte bu düşüncelerle Hz. Peygamber'in bir sünnetini tüm insanlara ulaştırmak, Müslümanlar arasında da yeniden ihyâ etmek arzusuyla 11 Ocak 630 tarihinde gerçekleşen Mekke'nin fethi akabinde Hz. Peygamber'in sergilemiş olduğu affetme erdemini "11 Ocak Dünya Affetme Günü" olarak kutlamaya başladık. 2014 yılında Kahramanmaraş'ta kutlanmaya başlayan 11 Ocak Dünya Affetme Günü etkinlikleri ülkemizin dört bir yanında her geçen yıl hızla yayılmaktadır.

Bu çalışmamızla bugünün öneminin ve değerinin anlaşılmasını, yapılan etkinlikleri göstermeyi ve en önemlisi daha fazla insana ulaşmayı arzu ediyoruz.

Gayret bizden, Tevfik Allah'tandır.

Asım Sarıkaya
Kahramanmaraş

GİRİŞ: AFFETMEK

Günlük yaşantıda bazen kendimizle bazen de diğer insanlarla yaşadığımız bir takım sıkıntılar öfke, kin, nefret ve haset gibi menfî duyguların oluşmasına neden olmaktadır. Her ne kadar insanlar bunlardan kurtulmanın çaresi, panzehiri olarak affetmeyi tavsiye etse de çoğu zaman bir etkisi olmamakta, affetme davranışı sergilenememektedir. Çünkü affetme bilinci-ne sahip olmayan, affetmenin ağırlığını bilmeyen insanlar, bu ahlakî erdemi hafiflik olarak görmektedirler. Bu yüzden affetmenin ağırlığını anlamak için öncelikle ne olmadığını bilmemiz gerekmektedir. Affetmek;

- Güçsüzüm, savunmasızım, kendimi savunamıyorum demek değildir.
- Benlik, kişilik sorunlarına sahibim demek değildir.
- Unutuyorum demek değildir.
- Bize tokat atana diğer yanağımızı uzatmak değildir.
- Yapılan hataya tekrardan davetiye çıkarmak değildir.
- Suçu yanına kâr bırakmak, onu sorumluluktan kurtulmak değildir.
- Adaletsizliğin yayılması, mağduriyetlerin artması demek değildir.
- Suçu görmezden gelmek, suça bahane bulmak değildir.
- Hoşgörölü ile karşılamak, sessiz kalmak değildir.
- Bir kaçış yolu değildir.

Affetmek, “kişinin kendisine yönelik kusur işleyen ve onu inciten birine karşı, merhamet ve sevgiyi göstererek gücenme, darılma, öç alma gibi menfî davranma hakkından vazgeçmesi” olarak tanımlanmıştır (Aytan, 112). Diğer bir deyişle affetmek bilinçli ve gönüllü yapılan bir davranıştır.

AFFETMENİN DİNÎ BOYUTU

Temel gayesi insanların dünya ve âhîret mutluluğunu kazanmasını sağlamak olan İslâm dini, Müslümanları güzel davranışlar sergilemeye, doğru ahlakî erdemleri benimsemeye teşvik etmiştir. İşte Kur'ân ve hadislerin teşvik ettiği davranışlardan birisi de "affetmek"tir. Kur'ân'da Allah'ın affedici olduğu, affetmeyi sevdiği birçok ayette vurgulanmıştır;

- "Kuşkusuz Allah affedicidir, bağışlayıcıdır." (22/Hac 60; 58/Mücadele 2)
- "De ki; "Ey kendilerinin aleyhine aşırı giden kullarım! Allah'ın rahmetinden ümidinizi kesmeyin. Şüphesiz Allah bütün günahları affeder. Çünkü O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir." (39/Zümer 53)
- "Ey Muhammed! Kullarıma, benim elbette çok bağışlayıcı, çok merhametli olduğumu, azabımın da elem dolu azap olduğunu haber ver." (15/Hicr 49)
- "Kullarından tövbeyi kabul eden, kötülükleri affeden ve yaptıklarını bilen O'dur." (42/Şura 25)
- "Bir kötülüğün cezası, onun gibi bir kötülüktür. Ama kim affeder ve arayı düzeltirse, onun mükâfatı yalnızca Allah'a aittir. Allah, zalimleri sevmez." (42/Şura 40)

Bu ayetler affın ilâhî bir sıfat ve yüksek bir ahlakî üstünlük olduğuna işaret etmektedir. Allah, Hz. Peygamber'e affedici olmasını, affetmeyi benimsemesini emretmiştir;

- "Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir." (7/Araf 199)
- "Ey Peygamber! Şimdi Sen onlara yumuşak davran, affet ve güzel muamelede bulun!" (15/Hicr 85)
- "Sen Allah'ın rahmeti sayesinde onlara yumuşak davrandın. Eğer kaba ve katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet, onlar için Allah'tan bağışlama dile, iş konusunda onlara danış. Fakat bir kere de karar verdikten sonra Allah'a tevekkül et. Şüphesiz Allah kendisine tevekkül edenleri sever." (3/Âl-i İmran 159)

Ayetlerdeki bu emirlerin ilk muhatabı her ne kadar Hz. Peygamber ise de onun örneğiyle müslüman bilinci eğitilmiş, affetme ahlakı kazandırılmıştır. Affetmek, Kur'ân'da mümin kulların sahip olduğu meziyet olarak da zikredilmiş ve insanların birbirlerini affetmeleri öğütlenmiştir;

- "Onlar bollukta ve darlıkta Allah yolunda harcayanlar, öfke-lerini yenenler, insanları affedenlerdir. Allah iyilik edenleri sever." (3/Al-i İmran 133)

- “Bir hayrı açıklar veya gizlerseniz yahut bir kötülüğü affederseniz (bin ki), Allah da çok affedicidir, her şeye hakkıyla gücü yetendir.” (4/Nisa 149)
- “İçinizden varlık ve servet sahibi kimseler yakınlarına, düşkünlere ve Allah yolunda hicret edenlere kendi mallarından bir şey vermeyeceklerine yemin etmesinler. Onlar affetsinler, vazgeçip iyi muamelede bulunsunlar. Allah’ın sizi bağışlamasını arzu etmez misiniz? Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.” (24/Nur 22) Bu ayet Hz. Ebû Bekr hakkında inmiştir. İhtiyaç sahibi bir aileye yardım eden Hz. Ebû Bekir, bu ailenin kızı Hz. Âişe’ye iftira atanları desteklediğini duyunca yardım etmeyeceğine yemin etmişti. Bunun üzerine Allah, bu ayetle Hz. Ebû Bekr şahsında müminlere affetmeyi öğretmiştir. Ebû Bekr, Allah’tan bağışlanma dilemiş ve aileye yardım etmeye devam etmiştir.

11 OCAK DÜNYA 'AFFETME GÜNÜ'

*Biliyoruz kalbiniz kırıldı, biliyoruz üzüldünüz, biliyoruz ağladınız, biliyoruz unutamazsınız, biliyoruz...
"O" amcasının katillerini affetti !*

Affettiğimizde ne olacak ?

- 1- Allah'ın emrini ve Rasûlü'nün sünnetini ihya etmiş olacağız.
- 2- Egolarımızdan kurtulacağız.
- 3- Affettiğimiz kişiye bir fırsat verip onu kazanacağız.
- 4- İçimizdeki nefreti sevgiye dönüştürüp ıslah olacağız.
- 5- Kardeşlik şuuru kazanıp ümmet olacağız.

O Affetmişti...

- Kendisini yalanlayanları...
- Kendisine hakaret edenleri...
- Kendisine eziyet edenleri...
- Kendisini taşıyanları...
- Kendisini sürenleri...
- Kendisine savaş açanları...
- Kendisinin ailesine saldıranları...
- Kendisinin amcasını öldüreni, öldürteni...
- Kendisine iki yüzlü davrananları...

الله
رسول
محمد

Yemin olsun ki, Allah'ı çok zikredenler, Allah'a ve ahiret gününe iman edenler için Allah'ın elçisinde güzel örnek vardır. (AHZÂB 21)

Bir kötülüğün karşılığı onun gibi bir kötülüktür. Ama kim affeder ve arayı düzeltirse, onun mükâfatı Allah'a aittir. Şüphesiz O zalimleri sevmez. (ŞURA 40)

Sen af yolunu tut, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir. (ARAF 199)

-İbn Zübeyr dedi ki: "Rasûlullah bize affetmeninde insan ahlakından olmasını emretti."
(Ebu Davud Sünen / 4787)

-Sadaka vermekle mal eksilmez. Kim başkasının kusurlarını affederse Allah onun şerefini daha da artırır. Kusuru affetmekle kimsenin şerefi eksilmez.
(Müsned 2/234,238)

Miladi takvime göre Mekke'nin fethi olan 11 OCAK tarihinde Allah Rasûlü Kâbe kapısı önünde yaptığı konuşmada Mekkelilere şu soruyu yöneltti: "Ey Kureyş Topluluğu! Size ne yapacağımı düşünüyorsunuz?" Onlar, " Sadece hayır bekliyoruz, çünkü sen iyi bir kardeşsin ve iyi bir kardeş çocuğusun" dediler. Allah Rasûlü, "Gidin hepiniz serbestsiniz" buyurdu. (Siret-i İbn Hişam 4,41)

- Abdullah bin Ömer dedi ki; Hz. Peygamber'in "Merhamet edenlere, Allah da merhamet eder. Siz yeryüzündekilere merhamet edin ki, göktekiler de size merhamet etsin." dediğini işittim. (Ebû Davûd, Edeb, 66; Tirmizî, Birr, 16)
- Hz. Âişe dedi ki; "Allah Resulü, kendisine yapılan bir şeyden dolayı şahsı olarak kimseyi cezalandırmamıştır; ancak, Allah'ın yasaklarının çiğnenmesi durumunda Allah için ceza vermiştir." (Buhârî, Hudûd, 42)
- Hz. Ali dedi ki; Allah Rasûlü, "Sana, ilklerin ve sonrakilerin güzel ahlakını öğreteyim mi?" diye sorunca, "Evet, Ey Allah'ın Elçisi!" cevabını verdim. Hz. Peygamber: "Seni mahrum bırakana verirsin, sana zulmeden affedersin ve seninle bağıni koparanların bağıni gözetirsin" dedi. (Beyhakî, Şuabu'l-İmân, VII, 503)
- Ayet ve hadisler, müminlere bu ahlakı kazandırarak sergilemeleri gereken bir erdem olduğu vurgusu yapmaktadır. Müminlerin kötü davranan, kusur işleyenlere karşı af ile muamelede bulunmalarını gerektiğini öğütlemekte, böyle davranan kimseleri de övmektedir. Ayrıca affeden kişinin Allah katında değerinin arttığını, insanlar arasında ise saygınlık kazanacağına işaret etmektedir.

AFFETMENİN PSİKO-SOSYAL BOYUTU

Affetmek, psiko-sosyal olarak insanı etkileyen bir eylemdir. Diğer bir deyişle affetmek, bireyin hem ruhsal ve fiziksel sağlığını hem de toplumsal ilişkilerini belirleyicidir. Çünkü affetmek:

- **Sevinç ve mutluluk kaynağıdır.** Hayata bakışımızın karamsar, kötümser olmasına sebep olan kin, öfke, nefret, haset gibi menfi duygulardan kurtulmamızı sağlar.

- **Özgürleşmektir.** Zihnimizi, bedenimizi geçmişte yaşananların etkisinden kurtarmak, yaşamımızı menfi duyguların kontrol etmesine izin vermemektir.

- **Kendini geliştirmektedir.** Kendimizi ve başkalarını ön yargısız kabul edebilmeyi ve kendimizle barışık olmamızı sağlar. Ayrıca kendimize duyduğumuz saygının artmasına ve enerjimizi kendimiz için harcamamıza imkân verir.

- **İyileştirmektir.** Kendimizi ya da başkalarını cezalandırmamız, anlık bir zevk hissettirir, fakat duygularımızı iyileştirmez aksine zarar verir, geçmişte tekrar hatırlamamıza neden olur. Affetmek ise yaşananların unutulmasına, yıpranan duyguların iyileşmesine fırsat verir.

- **Ağırlıkları atmaktır.** Geçmişte yaşananların verdiği yük, zihnimizi ve bedenimizi yorar. Affeden bu yüklerden kurtulur ve özgürleşir.

- **Barışı sağlamaktır.** Affetmek, bireysel ve toplumsal huzurun devamını sağlar, intikam almak ise çatışmaları körükler.

- **İyilik dersi vermektir.** Karşımızdakinin kendi olumsuzlarını görmesi-ne, onarmasına ve nefis muhasebesi yapmasına imkân tanır.

- **Sosyal ilişkileri düzenlemektir.** Affetmek, evliliklerinin son bulmasının, nice dostlukların sona ermesinin önünde set olur ve ilişkilerin daha sağlam yürütülmesini sağlar.

- **Suç oranını düşürmeye yardımcı olmaktır.** Affediciliğin yaygın olduğu toplumlarda suç oranının düşük olduğu gözlemlenmiştir. Zira affetmek, düşmanlar arasında sağlam bağların kurulmasına, birbirlerine karşı samimi, alçakgönüllü ve fedakâr yaklaşımlar sergilemeleri için uygun ortamın oluşmasına aracı olur.

- **Fırsat vermektir.** Affeden bu erdemli davranışıyla affedilene tekrar kendisinin gönlünü kazanmak için çaba sarf edebileceği uygun koşulların oluşmasına imkân verir.

- **Tepkisiz kalmamak, görmezlikten gelmemektedir.** Affetmek, karşısındakine yaptığı kötülüğün farkında olunduğu, örtbas edilmediği, önemsiz sayılmadığı mesajı verir ve yargılamadan, suçlamadan onu hatalarıyla yüzleştirir.

HZ. PEYGAMBERİN HAYATINDAN

AFFETMEKLE İLGİLİ KESİTLER

Birçok baskıya, eziyete ve zulme maruz kalan Hz. Peygamber, kimi zaman hiddetlenmiş kimi zaman da öfkelenmiştir. Fakat affetme yolunu seçerek bu duygularına hâkim olmuştur.

Hız. Peygamber'in affediciliğı, hoşgörölü olması sadece ailesi ve sahabilerle sınırlı kalmamış, güçlü olduğı zamanlarda dâhi düşmanlarını cezalandırmamıştır. Kendisine sığınan düşmanlarına kapılarını açmış, onları cezalandırmak yerine affetmiştir. Böylece nice insanın kalpleri, Hz. Peygamber'in bu soylu, asil davranışıyla İslâm'a ısınmış ve müslüman olmuşlardır. Hz. Peygamber'in affettiğı insanlardan bazıları şunlardır:

- **Hebbâr b. Esved:** Hz. Peygamber'in eşi Hz. Hatice'nin amcaoğlu Hebbâr, İslâm'ın en azılı düşmanlarındandı. Hz. Peygamber'i hicveden şiirler söylemiş, Müslümanlara işkenceler yapmıştı. Bedir Savaşı'nda yakınlarını kaybeden Hebbâr, savaştan bir ay sonra Medine'ye hicret amacıyla yola çıkan Hz. Zeynep ile yolda karşılaşmıştı. Hz. Zeynep'in devesine bir mızrak atarak, onu devenin üzerinden düşürdü ve karnındaki çocuğun düşmesine sebep oldu. Bu hareketiyle Hz. Peygamber'in kızını yaralayan, doğmamış torununu öldüren Hebbâr, Mekke'nin fethinden birkaç ay sonra Hz. Peygamber'in yanına gelerek uzun süredir kaçtığını, hatta yabancı ülkelere sığınmayı düşündüğünü, fakat onun kendisine kötülük edenleri affettiğini öğrenince vazgeçtiğini söyleyerek kendisini de affetmesini istedi. Bunun üzerine Hz. Peygamber, Hebbâr'ı affetti.

- **Vahşi b. Harb:** Müslüman olmadan önce İslâm'ın en azılı düşmanlarından Ebû Süfyân'ın karısı Hind bnt. Utbe, Mekke'nin ileri gelenlerinden di. Bedir Savaşı'nda öldürülen yakınlarının intikamını almak isteyen Hind, Habeşli kölesi Vahşi'den, yakınlarını öldüren Hz. Hamza'yı öldürmesini ve müslle yapmasını istedi. Vahşi, Uhud Savaşı'nda Hz. Hamza'yı mızrakla şehit etti ve ciğerini sökerek Hind'e götürdü. Vahşi, Hind'in istediğini yerine getirmesinin mükâfatı olarak azad edildi. Hicretin 8. yılında Sakîf kabilesiyle birlikte Medine'ye gelen Vahşi müslüman oldu. Amcası ve aynı zamanda sütkardeşi olan Hz. Hamza'yı şehit etmiş olan Vahşi'yi affeden Hz. Peygamber, kısas uygulayabilirdi. Fakat o, affetmeyi seçti.

- **Taif Halkı:** Hz. Peygamber, amcası Ebû Tâlib ve eşi Hz. Hatice'nin vefâtından sonra Zeyd b. Hârise ile birlikte Taif'te bulunan Sakîf kabilesinin

liderleriyle görüşmeye ve onları İslâm'a davete gitti. Bu davete olumlu cevap vermeyen hatta onu dinlemeyen Taif halkı, çocukları ve köleleri kışkırtarak Hz. Peygamber ve Zeyd bin Hârise'yi şehirden ayrılırken taşlattılar. Zeyd, kendini siper ederek Hz. Peygamber'i korumaya çalışmasına rağmen ayaklarına taşlar isabet etmiş, kanamaya başlamıştı. Öyle ki Zeyd, atılan taşlardan birinin isabet etmesi sebebiyle başından yaralanmıştı. Hz. Âişe'nin "Uhud'dan daha çetin bir gün oldu mu?" sorusuna, Hz. Peygamber Taif'te yaşadıklarını anlatarak cevap vermiştir. Yıllar sonra dâhi orada yaşadıklarını hatırlayan Hz. Peygamber, hicretin dokuzunca yılında müslüman olarak Medine'ye gelen Taif halkını cezalandırmamış, affetmiştir.

Hız. Peygamber'in affetme örnekleri sadece bunlarla sınırlı değildir. Kendisine suikast için Yemen'den gelen Sümâme bin Üsâl'i, Hayber'in fetminden sonra zehirli et ikram ederek onu öldürmeye çalışan kadını, pek çok Müslüman'a eziyet etmiş olan Ebû Cehl'in oğlu İkrime'yi, Hz. Âişe'ye iftira atan Abdullah b. Selûl'ü, irtidâd eden Uyeyne b. Hısn'ı ve daha pek çok kimseyi Hz. Peygamber tereddüt etmeden affetmiştir.

11 OCAK DÜNYA AFFETME GÜNÜ

MEKKE’NİN FETHİ: 11 OCAK 630

Hicretin 8. Yılında Hz. Peygamber’in beraberindeki yaklaşık on bin kişilik ordusu ile Mekke’yi fethetmesinin ardından Kureyş kabilesi büyük bir tedirginlik yaşamaya başladı. Çünkü onlar, hicret öncesinde Hz. Peygamber ve Müslümanlarla alay eden, onlara hakaretler yağdıran, işkenceler yapan, başta Âmmar b. Yâsir’in annesi Sümeyye ile babası Yâsir’i olmak üzere birçok Müslüman’ı şehit eden, Hz. Peygamber’i birçok defa öldürme teşebbüsünde bulunan kimselerdi. Hicretten sonra da geri adım atmamışlar, Medine üzerine askeri seferler düzenledikleri gibi savaşlar açmışlar, bütün Arapları da Hz. Peygamber ve Müslümanlar aleyhine kışkırtmışlardı. Kesintisiz yirmi yıl boyunca yapmış oldukları bu hareketlerin karşılığı olması gerektiğini bilen Kureyşliler, Ka’be’nin avlusunda toplanarak Hz. Peygamber’in kendileri hakkında vereceği kararı beklemeye başladılar.

Hz. Peygamber, Ka’be’nin avlusuna gelerek Kureyşlilere;

– “Ey Kureyşliler! Şimdi benim, sizin hakkınızda ne yapacağımı düşünüyorsunuz?” diye sordu. Bu soruya Kureyş;

– “Senin hayır ve iyilik yapacağını umarak; Hayır yapacaksın deriz. Sen, cömert ve iyilik sahibi bir kardeşsin! Cömert ve iyilik sahibi bir kardeşin oğlusun!” cevabını verdiler.

Hz. Peygamber ise;

– “Ben de Hz. Yusuf’un kardeşlerine dediği gibi: ‘Bugün sizlere kınama, ayıplama yok! Allah sizi affetsin! Şüphesiz O, merhametlilerin en merhametlisidir.’ diyorum. Haydi, gidiniz, artık serbestsiniz!” dedi.

Hz. Peygamber’in genel af ilan etmesiyle Kureyşliler büyük bir sevinç ve mutluluk yaşadılar. Çünkü Hz. Peygamber, onların mallarına el koyma, sürgün etme, hatta hepsini öldürme gücüne sahip konumdayken, onlara karşı merhametli bir davranış sergilemişti.

Dünya tarihinde eşî görülmemiş bu affın büyüklüğünü daha iyi anlamak için affedilenler arasında kimler olduğunu bilmemiz gerekmektedir. İşte bunlardan bazıları şunlardır;

- **Ebû Süfyân b. Harb:** Mekke döneminde Hz. Peygamber’e sözlü ve fiilî işkencelerce bulunan, Medine döneminde ise Bedr Savaşı’ndan sonra Kureyş’in liderliği üstlenen ve Uhud, Hendek gibi büyük savaşları organize eden kişiydi.

- **Hind b. Utbe:** Müslüman olmadan önce İslâm’ın en azılı düşmanlarından Ebû Süfyân’ın karısı Hind bnt. Utbe, Mekke’nin ileri gelenlerindendi. Hind, Bedir Savaşı’nda babası Utbe b. Rebîa, kardeşi Velîd b. Utbe ve amcası

Şeybe b. Rebîa'nın öldürülmesiyle Müslümanlara karşı düşmanlığı daha da arttı. Yakınlarının intikamı alınıncaya kadar ağlamayacağını, koku sürünmeyeceğini ve kocasıyla beraber olmayacağını söyleyerek Kureyşliler'den intikamını almalarını istedi. Uhud Savaşı'na iştirak edip diğer kadınlarla birlikte def çalarak müşrikleri savaşa teşvik etmiştir. Ayrıca Hz. Hamza'yı şehit edilmesi-ne sebep olmuş ve onun bedenine müсле yapmıştır.

- **Abdullah b. Sa'd b. Ebî Serh:** Mekke'de müslüman olmuş ve vahiy kâtipliği yapmıştır. Fakat Medine'ye hicret ettikten sonra din değiştirerek tekrar Mekke'ye dönen İbn Ebî Serh, Kureyş'e yardım etmiştir. Ayrıca vahiy kâtipliği yaparken kendi arzusuna göre vahyi yazdığını iddia ederek Müslümanlar arasında fitne çıkarmaya çalışmıştır.

- **Cübeyr b. Mut'im:** Hz. Peygamber'in hicret ettiği gün evini kuşatarak öldürmek isteyenlerin içindeydi. Recî' olayında esir düşen Hubeyb b. Adî'yi eziyet ederek şehit edenler arasında da bulunuyordu.

- **Süheyl b. Amr:** Mekke'de başta oğlu Ebû Cendel olmak üzere müslümanlara eziyetler yapmıştır. Bedr Savaşı'na katılmasının yanı sıra insanları savaşa teşvik etmiş, yolculuk sırasında Kureyş ordusu için develer keserek onları beslemiştir.

Kuşkusuz Hz. Peygamber'in o gün affettikleri sadece bunlarla sınırlı değildir. O, kendisi ve müslümanlara yıllarca eziyet eden bir şehir halkını affediyor ve ümmetine eşsiz bir örnek oluyordu.

O takva sahipleri,
...İNSANLARI
AFFEDER...
Âl-i İmran 134

MEKKE 11 OCAK
FETHİ
AFFETMEGÜNÜ

PROF. DR. ŞABAN ÖZ İLE

11 OCAK DÜNYA AFFETME GÜNÜ ÜZERİNE

Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden bir grup öğrenci "11 Ocak Dünya Affetme Günü" etkinlikleri kapsamında Prof. Dr. Şaban Öz ile bir röportaj gerçekleştirdiler. Röportaj metni şöyledir:¹

– 11 Ocak tarihinin Dünya Affetme Günü olarak kabul edilmesi isteği-nizde amacınızı bizimle paylaşabilir misiniz?

Öz: Arkadaşlar şu anda dünyada neredeyse her şeyle ve herkesle ilgili bir gün var. Örneğin; Anneler Günü, Babalar Günü, Sevgililer Günü, Hemşireler Günü vs. Bir sürü gün var ama bunların hiçbirinde Müslüman-ların katkısı yok. Bir bakıyorsunuz Aziz Valentine diyor. Ya da yavaş yavaş kendi günlerini Türkiye'ye de getiriyorlar: Cadılar Bayramı. Onun arka pla-nına bakıyorsunuz Batı'daki Pagan kültürü ortaya çıkıyor. Bizim neyimiz var? Hiçbir şeyimiz yok. Elimizde ne var? İnsanlığın gelmiş, geçmiş ve ge-lecek en üst modeli var. Hz. Peygamber'in bu çağa söyleyecek o kadar çok sözü var ki; duruşuyla, yaptıklarıyla, her şeyiyle söyleyecek çok şeyi var. Biz bunu insanlara niye anlatamıyoruz? Ulaştıramıyoruz ki... Ulaştıracak yolu da bilmiyoruz. Hz. Peygamber'in affetme sünneti diyoruz, temizlik sünneti diyoruz, çeşitli sünnetlerden bahsediyoruz ama bunu insanlara ulaştıramı-yoruz. Ben diyorum ki; o insanlığa en güzel örnek olan insanın XXI. Yüzyılın insanına söyleyecek çok şeyi var. Hz. Peygamber'in başka prensipleri ola-maz mıydı? Ekonomi Günü yapsaydık, Dünya Dayanışma Günü yapsaydık ya da Dünya Çocuk Günü yapsaydık hangi günü yaparsak yapalım Hz. Peygam-ber'in onunla ilgili mutlaka ve mutlaka söylediği bir şey var zaten.

– Neden 11 OCAK?

Öz: 11 Ocak, Mekke'nin Hz. Peygamber tarafından fethedildiği gün. Biliyorsunuz Mekke'nin fethiyle beraber Resulullah kendisine eziyet eden-leri affediyor. Düşünsenize arkadaşlar Mekke fethedilmiş, insanlar karşı-sında duruyor, Hz. Peygamber onlara bakıyor. Karşısındaki falan kişi ken-disini taşlamıştı, falan kişi kendisine küfretmişti, falan kişi kendisini tar-taklamıştı, falan kişi kendisini yalanlamıştı. Hepsi karşısında. Bir an için kendinizi Peygamberimizin yerine koyun ve olaya bir bakın. Peygamber soruyor; "Ne bekliyorsunuz?" diyor. Bakın buradaki durum da enteresan,

1 Röportaj metni *siyerarastirmalari.com* sitesinden alınmıştır. Bkz., <http://www.siyerarastirmalari.com/doc-dr-saban-oz-ile-11-ocak-roportaji.html>

karşındakiler de, "Bizi asmanı bekliyoruz" demiyorlar. Kerîm bir babanın kerîm bir evladı, soylu bir babanın soylu bir evladı ne yapar? Affeder. Affetmek soylu bir davranıştır. Ne diyor Peygamberimiz "Gidin serbestsiniz" diyor. Bu o kadar muhteşem bir şey ki... Öldürülmesi emredilen kimseler var ama bir bakıyorsunuz Hz. Peygamber onları da affediyor.

– Peki neden “affetmek”?

Öz: Bugün insanlığın aslında en çok ihtiyaç duyduğu şey affetme duygusu yoksa hoşgörü değil, hoşgörü öne çıkarılıyor ama herkes herkesi hoş görmek zorunda değil. Müsamaha göstermek zorundayız, ikisi farklı şeyler... Kavramları da karıştırdılar zaten. Peygamberimizin hayatına baktığımız zaman hep affetme özelliği ön plana çıkıyor. Kendisine yapılan her şeyi affediyor. Kendi hayatımıza dönüp bir bakalım şimdi, biz affediyor muyuz? Bu durum için “Biz peygamber miyiz?” diyorlar. Zaten biz peygamber olmadığımız için affetmek zorundayız. Hz. Peygamber intikam alsaydı ne olurdu? Kim ne diyebilirdi? Hiç kimse bir şey diyemezdi. İntikam hakkıydı

ama Hz. Peygamber yüceliğinden dolayı affetti. Hepimizin bireysel hayatta kafamıza takılan sorunlar var; geçmişte yaşadığımız olayların sıkıntıları, zihnimizi meşgul eden anlık koyduğumuz tepkiler, “falan bana bir şey yapmıştı, birisi bir şey söylemişti” bunların hepsi kafamızda. Affedelim, hepsi bitti. Ne kaldı? O kadar müthiş bir şey ki bu.

Bir de devletin affetmesi hususu var. Yalnız burada kimler affedilebilir veya kimler affedilemez sorusu karşımıza çıkıyor. Herkes kendisine karşı işlenen suçu affedebilir. Devlet bir katili affedemez ya da bir vatan hainini... Vatan hainini affetmek ihanettir. Çocuk istismarcıları için de aynı durum söz konusu. Çocuk istismarcılarını affedersen ihanet içine girersin o af değil. Affetmek bir erdemdir, erdem ise erdemliler için kullanılır. Affetmenin de heder edilmemesi gerekiyor.

Affedersek ne olur? Her affediş yeni bir başlangıçtır. Hayata yeni bir başlangıç, geçmişten kurtulma, geçmişte yaşamaktan kurtulmadır. “Bana şunu yaptılar, bunu yaptılar unutamıyorum” diyorlar. Ne bekliyoruz ki dünyadan? Herkes iyi değil, herkes harika değil böyle bir şey yok. İnsanız ve doğamızda kötülük denen bir şey var. Şöyle bir şey yok; “Ben kimseye kötülük yapmadım.” Yapmışsındır. En kötü ihtimalle bir sözünle kırmışsındır. Dolayısıyla kendimizi tanılaştırıp bir ulûhiyet iddiasında bulunmak yerine insan olup, insan kalıp, insan kalmayı da yaygınlaştırmamız gerekiyor. Bunun da kilit taşı “affetmek”. Affettikçe insan olacağız, affedildikçe insan olduğumuzu hatırlayacağız ve her gün belki yeni başlangıçlar, yeni bismillahlar ile güne uyanacağız.

Affetmenin bir boyutu da nefis terbiyesidir. Affedememenin %90 sebebi nefisle alakalıdır. Nefsimizi ikna edemememizden, “Bana şunu söyledi, bana bunu dedi, bana şunu yaptı” diye düşünüp duruyoruz. Evet yaptı. Ama Hz. Peygamber’e çok daha ağır şeyler yapıldı. Hz. Peygamber bizim yaşadıklarımızın kat be kat daha fazlasını yaşadı. “Onuruma dokundu, şerefime saldırdı” diyorlar. Bizim onurumuz, bizim şerefimiz Hz. Peygamberin onur ve şerefinden daha mı üstün, daha mı yüce? Hz. Peygamber affediyor ama sen bahane üretiyorsun. Nefsi yenmek lazım. Nefisle mücadele etmek lazım.

- 11 Ocak’ı Dünya Affetme Günü olarak duyurulması ve tescillenmesi için çalışmalar başladıktan sonra gelen tepkiler ne yönde oldu?

Öz: %90 olumlu yönde oldu. Ama maalesef ülkemizde bir kesim var. İlim için, insanlık için, ülkeniz için, devletiniz için ne yaparsanız yapın istisnasız her şeye muhalif olmayı düşünme eylemi olarak gören ama kendisi hiçbir şekilde bir şey yapmayan kesim. “Aman efendim bu iş mi? Efendim başka işiniz mi kalmadı? Efendim işte ıvır zıvır şeyler” tamam hepsine eyvallah

da sen bir şey yap ki örnek olsun. Ama yok bir şey yapmadığında kimsenin umurunda değil ama “Hadi Hz. Peygamber’i insanlara tanıtalım” denildiği zaman “Vay efendim gün mü uydurdunuz? Kutsal günler bellidir. Kandil mi uyduruyorsunuz?” Ben kandil demiyorum, olayı şahsileştiriyorlar. Diyorlar ki “Peygamber güçlüyken affetti, biz öyle değiliz.” Kardeşim zaten zor olan güçlüyken affetmek. Zayıfken nasıl affedeceksin? Açıkçası olumsuz tepkiler umurumda bile değil, aksine beni kamçılıyor. Biz Müslümanız, Müslümana da pes etmek yakışmaz.

Bu etkinliğe ilk defa 2014’te bir hafta içerisinde karar vermiştik. Etkinliğe davet sayısı 5 bindi. İkinci yıl bu 30 bini geçti. Geçen sene ise 80 bin civarında oldu. Artık bu üç beş sene sonra yerleşecek. Batı’nın bunu bilmesine gerek yok ama uğraşınca bu ortaya çıkacak. Fakat önce bizim bu affetmeyi, 11 Ocak’ı insanların zihnine yerleştirmemiz gerekiyor. Ve bunu sadece Türkiye’de değil, uluslararası düzeyde icra edilecek bir gün olması temennimiz. Bu gün “Dünya Affetme Günü” olacak.

Şimdiye kadar yaptığım hiçbir işin sonunu düşünmedim. Kitap yazmaya başladım, “Kitap yayınlanır mı? Bu kitap satar mı?” zerre kadar düşünmedim. “Bu olacak mı?” demedim. Olup olmayacağını düşünmek benim işim değil ki, Allah’ın işi. Benim işim karınca misali bu yolda gitmek. Yaptığım iş olmadığı zaman vazgeçmem, tekrar tekrar denerim. Ben bir de şunu söylüyorum arkadaşlar; bu mesele Şaban Öz’ün projesi değil, ümmetin meselesi. Bugün bunu siz aldınız, yarın öbür gün bir başkası... Ölümlü dünya, kalıcı değiliz. Önemli olan bunun sahiplenilmesi. Allah’a şükür gayet güzel gidiyor herkes sahiplendi. Çok olumlu destekler var. Sağ olsunlar akademik camiada da destekler var. Halktan çok ciddi teveccüh görüyor. Çünkü kim ne derse desin hiçbir şey olmasa bile bir kişinin affetmesi bile büyük bir şey.

11 Ocak için biz öğrencilerinize ne tavsiye edersiniz?

Öz: Sahiplenmenizi ve birbirinizi affetmenizi tavsiye ediyorum. Çünkü önce siz inanacaksınız bu işe. İnanmadığınız bir şeyi insanlara söyleyemezsiniz. Kendin affedemiyorsan, kendi içinde bunu yaşayamıyorsan olmaz. Affedeceksin önüne bakacaksın. Allah ve Resûlünün rızası için affedeceksin. Arkana dönüp bakmayacaksın.

– Hocam zaman ayırıp düşüncelerinizi bizimle paylaştığınız için çok teşekkür ederiz.

Öz: Ben teşekkür ederim. 11 Ocak ile ilgili gayretlerinizi memnuniyetle izliyorum, başarılar dilerim.

FAALİYETLER

11 Ocak Dünya Affetme Günü kapsamında bugüne kadar ülkemizin farklı şehirlerinde birçok faaliyet düzenlendi. Günün önemini çocuklara, gençlere daha iyi anlatabilmek için okullarda panolar hazırlandı, afişler dağıtıldı, videolar çekildi, resimler çizildi. Cadde ve sokaklarda da halkımıza 11 Ocak Dünya Affetme Günü'ne davet etmek için afişler dağıtıldı, Hz. Peygamber'in hayatından affetmeyle ilgili kesitler anlatıldı ve Mekke'nin fethindeki affetmenin ağırlığı hakkında bilgiler verildi.

Affetmek , insanlık dilinin en tatlı kelimesidir...

#11Ocak #Dünya affetme günü

O affetmişti

— 11 —
— OCAK —

İki elden doğan birlik, birlikden doğan bütünlük için; AFFEDİN!

11 Ocak
Dünya Affetme
Günü

Ey insanoğlu! Kır nefsinin zincirlerini AFFET !

#11OcakDünyaAffetmeGünü #SendeAffet #BirSünnetinİhyası

11 Ocak

DÜNYA

Affetme

Affetmek
Sünnettir

⏸ DURMA! ⏵ AFFET!

Affa tutun, iyiliği emret, cahillerden yüz çevir..

günü

O AFFETTİ

MEKKE
FETHİ
11 OCAK
AFFETME GÜNÜ

SIRA BİZDE

11 OCAK
Dünya Affetme Günü

Bugün münasebetiyle ülkemizin birçok şehrinde farklı düzeyde eğitim sürdüren okullarda etkinlikler düzenlenmiştir.

1. Akçakoca Anadolu Lisesi/ Düzce

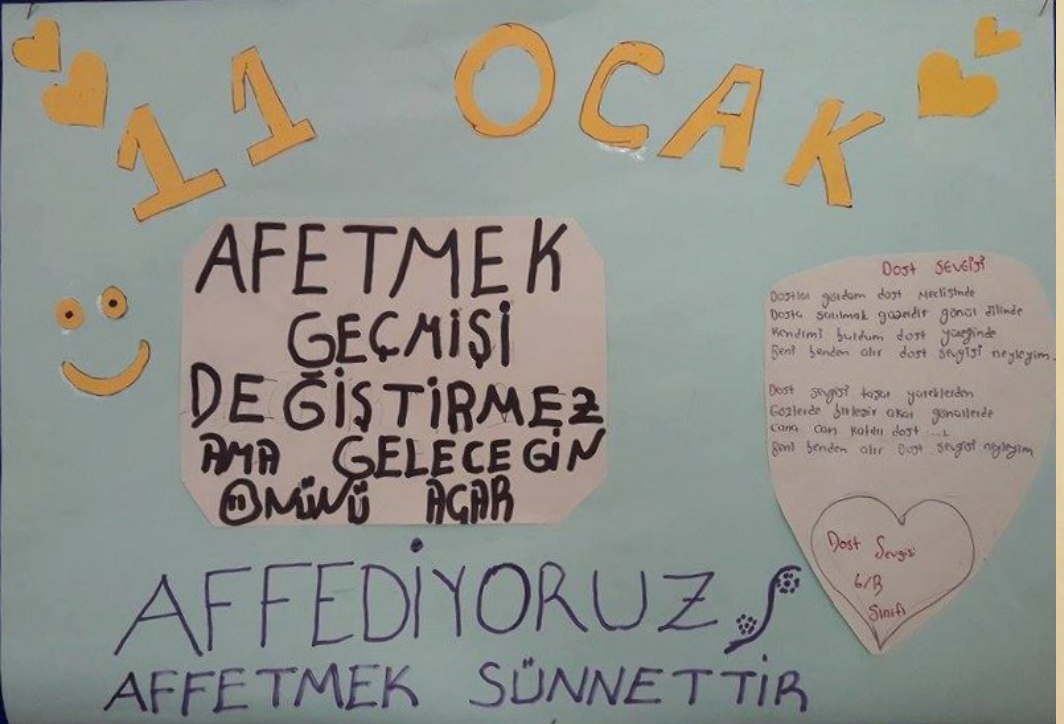
2. Halil İbrahim Boz Anadolu İmam Hatip Lisesi/ Muğla

3. Necmettin Erbakan Lisesi/ Sivas

4. Kızılsu Ortaokulu/ Şırnak

[illegible]

The four photographs show students of Kahramanmaraş / Sütlüce Malik Ejder İmamı İmam Hatip Okulu holding up signs that say "SÜNNİT" and "ŞERİAT". The students are standing in front of the school building, which has a sign that reads "KAHRAMANMARAŞ / SÜTLÜCE MALİK EJDİR İMAAMI İMAM HATİP OKULU". The students are holding up signs that say "SÜNNİT" and "ŞERİAT".

11 OCAK DÜNYA "AFFETME" GÜNÜ

Affetmek gücünü zayıflatmaz, ama gücünüzü artırmak için...

Zayıf insanlar affedemezler. Affetmek güçlere has bir özelliktir.

"Affetmek, güçlüyi daha güçlü yapar."

Affetmek Senden Göz say Götürmez, Tam Affine O, Kendi Verdiğin En Büyük Arzudur.

Sevdi İnanılan, Kınamak Oğru Gillerse, Affet. Affet, Affet. Affet.

Affetmek Özgürlüktür.

11 OCAK Dünya Affetme Günü

Handwritten text on a card: "Handwritten text on a card, possibly a poem or message, with a small illustration of a person's head." The text is too blurry to transcribe accurately.

Illustration of a globe with birds flying around it.

Illustration of two children holding hands.

Illustration of a bird.

The image displays a collection of 20 small posters and cards arranged on a dark red background. The posters feature various religious and motivational messages in Turkish, including references to Allah, the Quran, and the concept of 'Affetmek' (forgiveness). The posters are of different sizes and colors, with some featuring images of the Kaaba, a butterfly, a hand holding a heart, and a person in prayer. The text is in various fonts and colors, often with a mix of bold and regular text. Some posters have a green background, others are white, and some have a blue or orange background. The overall theme is religious and inspirational.

9. Mevlana Halit Ortaokulu/ Diyarbakır

10. Tatköy Ramazan Karabağır İmam Hatip Ortaokulu/ Antalya

11. Çukurova Ortaokulları/ Adana

12. Özel Endurun Ortaokulları/ Amasya

AFFETME HİKÂYESLERİ

1. R. O.: İlkokul dört ya da beşe gidiyordum, dayımlar bizim ilçeye sekiz on kilometre mesafede Göksu çayının civarında bir şantiyede çalışıyordu. Yine bir gün okuldan kaçtım ve dayımın yanına doğru yola çıktım. Şantiyeye iki üç kilometre kala bir köyün girişinde üç çocuk üstüme doğru koşarak geldi –çocuk dediysem en küçükleri benim kadar– ve “gözünün üstünde kaşın var” bile demeden bana giriştiler. Vur Allah vur. Onları tanıımıyordum bile. İtiraf edeyim; epeyce dayak yedikten sonra en küçüklerinin boynuna kolumu doladım, diğer ikisi bana, ben ona. Hâsılı onlar iyice yorulana, ben de yere yığılana kadar dayak faslı devam etti. Bunu niye anlattım? Şunun için: Ben o zaman kendi kendime söz vermişim; onlardan herhangi birini nerede görürsem aynısını yapacağım diye (Rabbime Hamdolsun ki şimdiye kadar karşılaşmadık)...

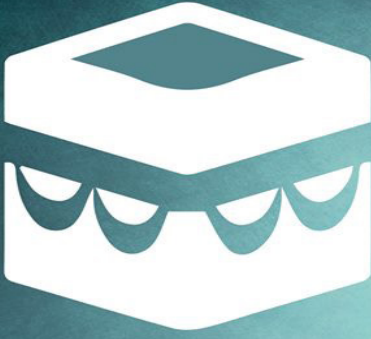
Şimdi bir sünnetin ihyâsı için onları affettim...

2. ...: Sanırım on on iki yaşlarında bir çocuktum. Camiye her gittiğimde gözüm imamın hemen arkasında olurdu, fırsat bulup orada durabilir miyim diye. Bir gün o an geldi ve arkasına durdum. İmamın ve tabi cami babasının tapulu malıymış sanan yaşlı bir amca beni hışımla tuttuğu gibi geriye doğru fırlattı. Onurumu kıran amca bugünün hatırına sana hakkımı helal ettim. Umarım aynı şeyi başkasına yapmazsın.

3. E. U.: Hocam, 11 Ocakla ilgili şöyle bir anım var, ne zamandır sizinle paylaşmak istedim, kısmet bu güneymiş. Yıllardır kayınbabamla konuşmuyorduk. Uzak şehirlerde yaşamamız nedeniyle çocukları götürüp getirdiğimde bile evde olmadığı günlere rast getirir, günü birlik bırakır döner sonra gider alır dönerdim. Hocam 11 Ocak 2015 etkinliğe katılmayı kabul etmişim, bu küskünlüğe bu sünnet vesilesiyle bir son vermek istedimse de nefis mi dersiniz, şeytan mı dersiniz bir türlü yapamadım. Bir yıla kadar bir türlü aklımdan çıkmadı hem yapacağım dedim hem yapmadım bu yaptığım “münafıklık” diye kendi kendimi yedim ta ki, 11 Ocak 2016’ya kadar. Tevafuken bacanağımın evine geldiğini duydum. Al sana fırsat dedim işi gücü bıraktım direk gittim. Yanı üzerine yatıyordu, bekledim uyanıncaya kadar elini öptüm bu küskünlük bitti ve bu yıl 10 yıllık evliliğimden bu yana ilk defa memleketlerinde 1 hafta kaldım. Hem ben huzursuzluktan kurtuldum hem eşim bu aradaki küskünlük nedeniyle olan üzüntüsü bitti. Bu sizin bir sünnetin ihyâsı için verdiğiniz emek ve çabanın bir neticesi. Bu sünneti oturtmak için verdiğiniz mücadele nedeniyle size sonsuz şükranlarımı sunarım. Rabbim sizlerden razı olsun, hakkınızı helal edin.

4. S. G. Ş.: Yaşamım boyunca yaptığım emekleri görmeden, yaşadığım zorlukları bilmeden bana torpilli yaftasını yapıştırırları, gönüllü olarak yaptığım hizmetlerden para aldığımı iddia edenleri, aldığım sertifikaları, kursları bilmedikleri halde onlara eğitim verdiğimde layık görmeyenleri, aldığım ödülleri ve tebrikleri hak etmediğimi söyleyenleri affettim. Az da olsanız beni içten içe üzdünüz. Keşke yüzüme söyleseydiniz, belki dinlediğinizde utanırdınız.

5. M. S.: Yaklaşık iki buçuk yıl önce bazı arkadaşlarla beraber G. İ. Gazetesi çıkarmaya başladığımızda bir sayı çıkarmamızda katkısı olan fakat daha sonra kendi uçuk fikir ve düşünceleriyle yazdığı yazıların gazetede paylaşılmamasından dolayı bizden ayrılan ve her yerde bizi kötüleyen hatta bununla da kalmayıp bana iftira atıp tutan arkadaş... Hz. Peygamber'in bu sünnetinin hatırı için seni affediyorum.

MEKKE
FETHİ
11 OCAK
AFFETME GÜNÜ

**Affedici ol, iyiligi emret
Cahillerden yüz çevir**

**Araf
199**

6. Y. O.: Lise birinci sınıfta kalmıştım. Sonraki senenin ilk açılışında beni ve diğer kalan arkadaşları sabah sırada tek tek ismimizi okuyup ayrı bir yere sıra yapıp, sakın sonunuz böyle olmasın deyip bizi orada rezil eden hocayı bugün ve sünnet adına affediyorum.

7. S. K.: 2013 yılında lise son sınıfta üniversite sınavına hazırlanıyordum fakat kendimi kasmıyordum. Namaz vaktini kısıp, ziyaretleri kısıp teneffüs aralarında test çözmüyordum. Rahatım ama elimden geleni de yapıyordum, çalışıyordum. Hayalim 9 Eylül Üniversitesi ilahiyat fakültesi. Bana sen kaza-namazsın diyen diğer öğrencilere onun gibi olmayın, oturun, ders çalışın diye beni örnek gösteren hocamı(!) 9 Eylül Üniversitesi deyince bana gülen, inanmayan, kazanamam gözüyle bakan, dalga geçen arkadaşları tüm samimiyetimle affediyorum.

8. B. Ö.: Ben affetmeye çocukluğumdan başlamak istiyordum. İlkokul-dayken sınıfı “Çalışkanlar”, “Orta çalışkanlar” ve “Tembeller” diye ayırıp, teneffüste dahi “Tembeller” grubundan kimseyle oyun oynanmayacak diye kural koyan bir hocamız vardı. Benim en yakın arkadaşım Merve, orta çalışkanlar, ben ise tembeller sınıfındaydım. Teneffüste bahçede gezdik diye sınıftakiler öğretmene şikayet etmişlerdi. Bir defasında da “Bir berber bir berbere gel beraber bir berber dükkkanı kuralım demiş” tekerlemesini bütün sınıfa tekrar ettirmişti. Sıra bana geldiğinde takılıp tam söyleyememiş-tim. “Hiçbir şeyi beceremedin bari bunu düzgün söyle” demişti. Buna benzer beni üzen başka şeyler de yaşanmıştı. Sınıf içinde kendimi tutamayıp ağladığım zamanlarda ise karşılığı hep sert olmuştu (7 veya 8 yaşınday-dım). Bununla birlikte bana okuma-yazmayı da öğreten oydu. Ve evet ben de affediyorum.

9. ...: Biz ortaokul ikinci sınıftayken beden eğitimi hocası yeni bir araba almıştı ve araba yeni olduğu için çocuklar yaklaşmasın diye gözü hep dışarıdaydı. Bizim ders geldiği zaman bizde dışarı çıktık, tabi hava çok soğuktu. O esnada arabanın üzeri buz tutmuştu ki ben de arabanın yanına gider gitmez üzerine “BENİ YIKA” diye bir yazı yazdım. Sonra hoca sorup soruşturunca benim yazdığımı öğrendi. Öğrenir öğrenmez yanıma geldi ve bana bir tokat attı. O günden sonra o hocayı görmek bile istemiyordum. Neyse bugününün hatırına o hocamı affediyorum.

BASINDA 11 OCAK

Her geçen yıl daha fazla kişiye ulaşan 11 Ocak Dünya Affetme Günü etkinlikleri basında da yerini aldı. Basına yansıyan haberlerden bazılarına şunlardır;

1.

[Video Galeri](#)[Foto Galeri](#)[hılal tv](#)[Canlı Yayın](#)

[f](#)[t](#)[v](#)[Ara](#)

[GÜNDEM](#)[SİYASET](#)[İSLAM DÜNYASI](#)[DÜNYA](#)[YURT](#)[EKONOMİ](#)[YAŞAM](#)[BİLİM-TEKNOLOJİ](#)[ANALİZ](#)[SAĞLIK](#)[YAZARLAR](#)

11 Ocak Dünya Affetme Günü olarak kabul edilmeli

KSÜ İlahiyat Fakültesinden bir grup öğrenci 11 Ocak Dünya Affetme Günü olarak kabul edilmesiyile ilgili Doç. Dr. Şaban Öz ile bir röportaj yaptılar.

11-01-2018

[Facebook'ta paylaş](#)[Twitter'da paylaş](#)[Google+'da paylaş](#)[WhatsApp'ta paylaş](#)

11 OCAK

DÜNYA AFFETME GÜNÜ OLARAK KABUL EDİLMELİ

Çok Okunanlar

Binlerce vatandaş ilgilendiriyor! Erdoğan onayladı

Tel Rıfat operasyonu başladı!

Uydu edilen Din/İndirilen Din ayrımı var mıdır?

2.

Affetmek

Yağmur Yaz

11-01-2018 08:26

[f](#)[t](#)[g](#)[v](#)

Aklımızı, yüreğimizi ve tasavvurumuzu yeniden inşa edebilmek becerisi bizi insan kılar. İnsan, iradeli bir varlıktır. Dolayısıyla verdiği kararlardan ve davranışlarından sorumludur. Fakat her zaman doğru kararlar veremez yahut doğru davranışlarda bulunamaz. Çünkü mükemmel insan yoktur ve mükemmellik yalnızca Allah'a mahsustur. Mükemmel olma çabası içerisinde girmek de insana daha çok hata yaptırır. Çünkü insan, eksikliğini, acizliğini ve kendi kendisine yetemeyeceğini farkında olmalıdır.

"Gerçek şu ki, insan azar; kendi kendine yettiğini sandığında!" (Alak/6,7)

Amaç, hata yapmamak değildir. Zira insan çoğu zaman hata yapa yapa doğruyu bulmaktadır ve mükemmel olmadığı için de hata yapması olağandır. Asıl önemli olan, hatayı fark etmek ve hatada ısrarcı olmayarak doğruya yönelmektir. Rabbimiz kullarına karşı oldukça merhametlidir. Ve birçok ayetinde başlıyıcılığından ve eşsiz merhametinden bahsetmektedir.

Çok Okunanlar

Binlerce vatandaş ilgilendiriyor! Erdoğan onayladı

Tel Rıfat operasyonu başladı!

Uydu edilen Din/İndirilen Din ayrımı var mıdır?

11 Ocak 2018 Perşembe

Affediyorum

Bugün 11 Ocak Dünya Affetme Günü.

Bugünün hatırına ben de birilerini affedeceğim.

Hayatım boyunca kin tutan, küsen, kızan bir insan olmadım hiç. Yapım buna pek müsait değil. Aksine şefkatli ve affeden bir yanım var. O yüzden kırgın ve kızgın olduğum pek insan yok diyebilirim. Belki kızgın olduğum kimsenin çok az olması benim az tecrübe sahibi olmamdan da kaynaklanıyor olabilir. Sadece kızgın olduğum ve bir türlü affedemediğim bir kişi var. Onu da bugünün hatırı için affediyorum.

Bizim muhasebe ve sigorta işlerimizle ilgilenen bir adam vardı. Ücreti ödendiği halde sigorta konusunda bizi oldukça mağdur etti ve dolandırdı. Aslında dolandırdığı miktar çok fazla değil. Bu konuda ona kızgın değilim. Beni asıl kızdıran şey beni ve ailemi son birkaç yıldır ciddi

KAYNAKÇA

Ahmed b. Hanbel, Ebû Abdillâh Ahmed b. Muhammed b. Hanbel eş-Şeybânî (261/855), *Müsned*, I-XXXXX, thk: Şuayb Arnavûd-Âdil Mürşîd ve diğerleri, Mü-essetü'r-Risâle, Beyrut 1421/2001.

Aycan, İrfan, “Ebû Süfyân”, *DİA*, İstanbul 1994, X, 230-232.

Ayten, Ali, “Affedicilik ve Din; Affetme Eğilimi ve Dindarlıkla İlişkisi Üzerine Ampirik Bir Araştırma”, *MÜİF Dergisi*, 2009, 37(2) 111-128.

Beyhâkî, Ebu Bekr Ahmed b. Hüseyin b. Ali (458/1066), *Şuabu'l-İmân*, I-VIII, thk: Muhammed es-Saîd, Dâru'l-Kütübi'l-İlmiyye, Beyrut 1410.

Buhârî, Ebû Abdillâh Muhammed b. İsmail (256/870), *Sahîh*, I-V, thk: Abdulazîz b. Abdillâh, Dâru'l-Fikr, Beyrut 1994.

Derrida, Jacques, *Bağışlamak*, çev. Murat Erşen, Monokl Yay., İstanbul 2015.

Ebû Dâvud, Süleyman b. Eşas b. İshâk b. Beşîr b. Şeddâd b. Amr b. İmrân el-Ezdî (275/888), *Sünen*, I-V, thk: Şuayb Arnavûd-Muhammed Kâmil, Dâru'l-Risâleti'l-Âlemiyye, Beyrut 1430/2009.

Hallowell, Edward M., *Affetmek Üzerine*, çev. Elif Subaşı, Dharma Yay., II. Bsk., İstanbul 2005.

İbn Hişâm, Ebû Muhammed Abdulmelik b. Eyyûb el-Hımyerî (213/828), *es-Sîretu'n-Nebeviyye*, thk: M. es-Sekkâ-İ. el-Ebyârî-A. Şelbî, I-IV, Kahire tz.

İbn İshâk, Muhammed b. Yesâr (151/768), *Sîretu İbn İshâk*, thk., tkl: Muhammed Hamidullah, Konya 1981.

İbn Sa'd, Ebu Abdillâh Muhammed (230/845), *et-Tabakâtu'l-Kübrâ*, I-IX, thk: Ali Muhammed Ömer, Mektebetü'l-Hancî, Kahire 2001.

Kandemir, M. Yaşar, “Hind b. Utbe”, *DİA*, İstanbul 1998, XVIII, 64-65.

Kasapoğlu, Abdurahman, “Kur'an'da Affetme Olgusu: İnsanların Birbirlerini Affetmeleri”, *Diyanet İlmî Dergi*, 2007, 43(4), 7-30.

Küçükaşcı, M. Sabri, “Vahşi b. Harb”, *DİA*, İstanbul 2012, XXXXII, 450-451.

Öz, Şaban, *İslâm Tarihi*, Endülüs, İstanbul 2017.

Sarı, Enver, "Affetmenin Kendini Geliştirme Üzerine Etkileri", *İlköğretim Online Dergisi*, 2014, 13(4), 1-9.

Sürücü, Akın Berk, *Affetmek Öğrenilebilir*, e-kitap.

Şener, Emine, Çetinkaya, F. Ferhat, "Bir Liderlik Özelliği Olarak Affetme ve Örgütsel Düzeyde Etkileri Üzerine Bir İnceleme", *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 2015, 7(4), 24-42.

Tirmizî, Ebu İsâ Muhammed b. İsâ b. Sevre b. Musâ b. ed-Dahhâk (279/892), *Sünen*, I-V, thk: A. Muhammed Şâkir-M. Fuâd Abdülbâki-İ. Adve Avz, Şeriketü Matbaa, II. Bsk., Mısır 1398/1975

Tunç, Cihad, "Öfkeyi Yenmek ve Bağışlamak", *EÜİF Dergisi*, 1983, 1, 1-7.

Uysal, Veysel, "Genç Yetişkinlerde Affetme Eğilimleri ve Dinî Yönelim/Dindarlık", *MÜİF Dergisi*, 2015, 48(1), 35-56.

Vâkîdî, Muhammed b. Ömer b. Vâkîd es-Sehmî (207/822), *Kitâbu'l-Meğâzî*, I-III, thk: Marsden Jones, Dâru'l-Â'lemî, Beyrut 1409/1989.

Yabancı, Serhat, *Unutmak mı? Affetmek mi?*, Avrupa Yakası Yay., III. Bsk., İstanbul 2016.

Yaşaroğlu, Kamil, "Kin ve Nefreti Sevgiye Dönüştüren Erdem: Affetmek", Hz. *Peygamber, Kardeşlik Ahlakı ve Kardeşlik Hukuku Sempozyumu*, Ankara 2012, 231-247.

www.siyeraraştırmaları.com

www.facebook.com/groups/siyeraraştırmaları